

[Carl Petersen.]

har jeg lidt vanskeligt ved at forstå, at det skulle være nødvendigt for at være almindelig landbrugskonsulent eller praktisk landmand at skulle studere et årsmål af 4 år, det må jeg indrømme. Det kan jo være, at jeg får ret i, at tidens krav om en anden skoleordning også stilles til de kategorier, jeg nu har nævnt, og hvis det sker, synes det mig at være fornuftigt, at man til den tid placerer en sådan skole, en sådan læreanstalt, i provinsen.

Af det materiale, som udvalget har modtaget fra de sagkyndige inden for byggeriet, fra arkitekter og ingeniører, om, hvad tilsvarende byggeri vil koste ved en udflytning til et eller andet sted uden for København, fremgår, at der må regnes med det dobbelte beløb af det til en udbygning forelåede.

Folketinget har i de senere år bevilget meget store beløb til uddannelse og forskning inden for praktisk taget alle områder, hvor der var behov for det; der har stort set været enighed i det høje ting om nødvendigheden af at bevilge disse store beløb, og det har vel været ud fra en bedømmelse af, at disse penge er givet godt ud, fordi det på lang sigt vil komme vort samfund til gode. Men det er da også min opfattelse — og som formand for finansudvalget er jeg blevet bestyrket i, at denne opfattelse deles af de fleste — at der ikke skal ydes større beløb til de enkelte opgavers løsning end nødvendigt, og derfor står jeg uforstående over for de røster, der i dag kræver denne skole flyttet, for i så tilfælde kan udgifterne blive fordoblet, uden at man opnår andet, end at skolen flyttes bort fra København.

Tidlig og silde hører og ser vi krav fremsat i befolkningen om, at vi skal holde igen med offentlige udgifter, ja, det var vel et af hovedemnerne i den valgkamp, der førtes forud for valget. Er det så rigtigt, at det høje ting vil tvinge den højtærede landbrugsminister til at bruge en masse millioner kroner mere end påkrævet for at få udbygget skolen til en moderne institution? — tilmed når der må regnes med, at der samtidig påføres skolen store vanskeligheder i det daglige arbejde, og at de årlige driftsudgifter vil blive betydelig større, for det kan nemlig ikke undgås. Når de tråde, der

i dag binder skolen til andre læreanstalter og forskningsinstitutter, klippes over, skal der knyttes nye tråde, og vi ved af erfaring, at det koster penge. I ministerens fremsættelsestale er en række af de institutioner nævnt, som landbohøjskolen samarbejder med, et samarbejde, som vanskeligt kan opbygges andre steder.

Et andet af de mange forhold, der taler særlig imod flytningen, er, at skolens arbejde vil blive forsinket betydelig mere, hvis skolen skal opføres langt fra den nuværende, end hvis der blot foretages en udvidelse, og en sådan forsinkelse kan blive en dyr foranstaltning for samfundet. Den kan vel i dag ikke gøres op i nogen beløbsstørrelse, men alle, som følger med i, hvad der sker ude i verden på dette område, må vist erkende, at blot et par års forsinkelse i vort forskningsarbejde kan blive en meget kostbar historie, i første omgang godt nok kun for landbrugerne, men siden for hele samfundet.

Jeg har nok set, at man vil bebrejde den højtærede minister, at denne sag allerede er blevet 2 år forsinket. Jeg mener, at den højtærede minister med meget god samvittighed kan tilbagevise sådanne bebrejdelser. Det er tredje gang, den højtærede minister fremsætter forslag og gør det med støtte af næsten hele den sagkundskab, der står til hans rådighed. Folketinget har to gange haft lejlighed til at færdigbehandle et forslag og ophøje det til lov, men har ikke gjort det; derfor må skylden for den forsinkelse, der tales om, være det høje tings.

Jeg ved også, at der vistnok i alle grupper er meget delte meninger om, hvorvidt skolen skal blive i København eller flyttes et andet sted hen, og der er ligeledes stor uenighed om, hvor den, hvis den skal flyttes væk, så skal flyttes hen. Der er mange, der mener, at spørgsmålet kan løses ved, at den flyttes til et sted i nærheden af København, for så kan man bevare forbindelsen med de institutioner, jeg før nævnte, og det er rigtigt. Men har man egentlig tænkt over, om der er et sådant sted? Det ville vel betyde, at den skulle anbringes inden for en linje Helsingør-Roskilde-Køge. Jeg tror ud fra det lokalkendskab, jeg har til denne egn, det vil blive meget svært at finde et sted, hvor en placering ikke vil komme i vejen for en allerede planlagt byudvikling,